

ČÁST H – OPRAVNÁ ŘÍZENÍ

Obsah

1. Působnost správního řádu a obecná ustanovení.....	3
2. Rozklad a řízení o rozkladu.....	4
2.1 Zásada dvouinstančnosti řízení.....	4
2.2 Nepřípustnost rozkladu.....	4
2.3 Osoba oprávněná podat rozklad.....	5
2.4 Zastoupení účastníka řízení.....	5
2.5 Podání rozkladu.....	5
2.5.1 Správní poplatky a kauce.....	5
2.5.2 Zvláštní úprava o placení správního poplatku za rozklad v řízení o ochranných známkách po novele ZOZ.....	6
2.5.3 Lhůta pro podání rozkladu.....	6
2.5.4 Zmeškání lhůty k podání rozkladu.....	7
2.6 Náležitosti rozkladu.....	7
2.7 Forma rozkladu.....	8
2.8 Zahájení řízení o rozkladu.....	8
2.9 Účinky podání rozkladu.....	8
2.10 Věcné odůvodnění a lhůta k podání věcného odůvodnění rozkladu.....	9
2.11 Zpětvzetí rozkladu.....	9
2.12 Průběh řízení o rozkladu.....	9
2.12.1 Úkony oddělení vstupního a poplatkového.....	9
2.12.2 Rozhodování o rozkladu formou autoremedury.....	10
2.12.3 Předání spisu Kanceláři Úřadu.....	11
2.12.4 Ustavení komise.....	11
2.12.5 Vyloučení zaměstnanců Úřadu z projednávání rozkladu.....	11
2.12.6 Lhůta k vypracování návrhu rozhodnutí.....	11
2.12.7 Posouzení rozkladu v přípravném řízení.....	11
2.12.8 Výzva k odstranění nedostatků podaného rozkladu.....	12
2.12.9 Výzva k vyjádření se k rozkladu ostatními účastníky řízení.....	12
2.12.10 Zastavení řízení o rozkladu.....	12
2.12.11 Zamítnutí opožděného a nepřijatelného rozkladu.....	13
2.12.12 Posouzení rozkladu z hlediska obnovy řízení, přezkumného řízení či nového rozhodnutí dle § 101 správního řádu.....	13
2.12.13 Přezkoumání napadeného rozhodnutí v opravném řízení.....	13
2.12.14 Vypracování návrhu rozhodnutí.....	14
2.12.15 Součinnost členů komise.....	14
2.12.16 Záznam do databází SyPP.....	16
2.12.17 Předložení spisu předsedovi Úřadu.....	16
3. Odvolání proti výzvě k zaplacení správního poplatku.....	17
3.1 Lhůta k podání odvolání.....	17
3.2 Odkladný účinek odvolání.....	17
3.3 Forma odvolání.....	17
3.4 Náležitosti odvolání.....	17
3.5 Zpětvzetí odvolání.....	17
3.6 Rozhodnutí o odvolání orgánem prvního stupně řízení.....	17
3.7 Rozhodování odvolacího orgánu.....	18

3.8 Forma rozhodnutí o odvolání	18
4. Přezkumné řízení	19
4.1 Výjimky	19
4.2 Lhůta	19
4.3 Zahájení řízení.....	19
4.4 Příslušnost k přezkoumání	19
4.5 Průběh přezkumného řízení.....	19
4.6 Zkrácené přezkumné řízení	20
4.7 Účinky rozhodnutí v přezkumném řízení	20
5. Obnova řízení	21
5.1 Důvody obnovy řízení.....	21
5.1.1 Příslušnost k řízení.....	21
5.1.2 Žádost o obnovu řízení.....	21
5.1.3 Zahájení řízení <i>ex offa</i>	21
5.1.4 Ochrana ostatních účastníků řízení	22
5.1.5 Účinky rozhodnutí o obnově řízení a jeho oznámení	22
5.2 Nové řízení	22
5.2.1 Příslušnost k řízení.....	22
5.2.2 Průběh nového řízení	22
5.2.3 Účinky nového rozhodnutí.....	22
6. Nové rozhodnutí dle ustanovení § 101 správního řádu	23
6.1 Důvody nového rozhodnutí	23
6.2 Příslušnost k řízení	23
6.3 Zahájení na základě žádosti a zahájení z moci úřední.....	23
6.4 Průběh nového řízení.....	23
6.5 Účinky nového rozhodnutí	23
7. Nicotnost rozhodnutí	24

1. Působnost správního řádu a obecná ustanovení

Opravné řízení před Úřadem průmyslového vlastnictví (dále jen „Úřad“) je zvláštním správním řízením upraveným subsidiárně procesními normami zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále rovněž správní řád) vyjma řízení některých případů v oblasti správních poplatků (např. řízení o odvolání proti výzvě k zaplacení správního poplatku) – viz bod 3 části H.

Zákonné předpisy k ochraně jednotlivých předmětů průmyslového vlastnictví, spolu s příslušnými prováděcími vyhláškami, disponují řadou procesních norem, které jsou vůči správnímu řádu v postavení *lex specialis*, tedy zvláštní úpravy, jež má před obecnými ustanoveními správního řádu přednost.

Podle ustanovení § 177 správního řádu se základní zásady činnosti správních orgánů uvedené v § 2 až 8 použijí při výkonu veřejné správy i v případech, kdy zvláštní zákon stanoví, že se správní řád nepoužije, ale sám úpravu odpovídající těmto zásadám neobsahuje.

S výše uvedenou výjimkou se při aplikaci právních předpisů ustanovení správního řádu použijí subsidiárně, čili vždy, pokud neexistuje zvláštní procesní úprava.

Zákon č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, zakotvuje v ustanovení § 45 odst. 1 subsidiaritu správního řádu s výjimkou následujících ustanovení: § 33 odst. 2 písm. c) – o ověřování plných mocí pro neurčitý počet řízení, § 53 odst. 4 – o ověřování úředních razítek a podpisů na veřejných listinách vydaných orgány cizích států, § 64 a 65 – o přerušení řízení, § 71 odst. 1 a 3 – o lhůtách pro vydání rozhodnutí, § 80 – o ochraně proti nečinnosti, § 152 odst. 3 a 5 z ustanovení o zvláštnostech řízení o rozkladu ustanovení o složení rozkladové komise a o možném způsobu ukončení řízení o rozkladu a § 90 odst. 1 písm. c) – ustanovení o zákazu změny napadeného rozhodnutí z důvodu ztráty možnosti odvolat se.

Zákon č. 452/2001 Sb., o ochraně označení původu a zeměpisných označení, zakotvuje v ustanovení § 13 subsidiaritu správního řádu s výjimkou následujících ustanovení: § 33 odst. 2 písm. c) – o ověřování plných mocí pro neurčitý počet řízení, § 35 odst. 3 – o možnosti volby několika společných zmocněnců, § 152 odst. 3 a 5 – z ustanovení o zvláštnostech řízení o rozkladu ustanovení o složení rozkladové komise a o možném způsobu ukončení řízení o rozkladu.

Zákon č. 527/1990 Sb., o vynálezech a zlepšovacích návrzích, zakotvuje v ustanovení § 63 odst. 1 subsidiaritu správního řádu s výjimkou následujících ustanovení: § 33 odst. 2 písm. c) – o ověřování plných mocí pro neurčitý počet řízení, § 35 odst. 3 – o možnosti volby několika společných zmocněnců,

§ 41 – o prominutí zmeškání úkonu, § 64 a 65 – o přerušení řízení, § 71 odst. 1 a 3 – o lhůtách pro vydání rozhodnutí, § 80 – o ochraně proti nečinnosti, § 152 odst. 3 a 5 z ustanovení o zvláštnostech řízení o rozkladu ustanovení o složení rozkladové komise a o možném způsobu ukončení řízení o rozkladu a § 27 odst. 1 a 2 – o účastnících řízení (ustanovení správního řádu o účastnících řízení podle zvláštního zákona – § 27 odst. 3 – se však použijí).

Zákon č. 207/2000 Sb., o ochraně průmyslových vzorů, zakotvuje v ustanovení § 40 odst. 1 subsidiaritu správního řádu s výjimkou týchž ustanovení, jejichž aplikaci vylučuje ustanovení § 63 odst. 1 zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech a zlepšovacích návrzích.

Zákon č. 478/1992 Sb., o užitných vzorech, zakotvuje v ustanovení § 21 odst. 1 subsidiaritu správního řádu s výjimkou týchž ustanovení, jejichž aplikaci vylučuje ustanovení § 63 odst. 1 zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech a zlepšovacích návrzích.

Zákon č. 529/1991 Sb., o ochraně topografií polovodičových výrobků, zakotvuje v ustanovení § 18 odst. 1 subsidiaritu správního řádu s výjimkou týchž ustanovení, jejichž aplikaci vylučuje ustanovení § 63 odst. 1 zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech a zlepšovacích návrzích;

2. Rozklad a řízení o rozkladu

Řádným opravným prostředkem proti prvoinstančnímu rozhodnutí Úřadu, jakožto ústředního správního úřadu, je ve smyslu ustanovení § 152 odst. 1 správního řádu rozklad. O rozkladu rozhoduje ve smyslu ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu předseda Úřadu na základě návrhu, jenž je předkládán jím jmenovanou rozkladovou, resp. odbornou komisí (dále jen komise).

2.1 Zásada dvouinstančnosti řízení

Správní řízení je ovládáno zásadou dvouinstančnosti řízení. Podle ustanovení § 81 správního řádu může účastník proti rozhodnutí podat odvolání, pokud zákon nestanoví jinak. Podle ustanovení § 152 odst. 1 správního řádu lze podat rozklad proti rozhodnutí, které vydal ústřední správní úřad, ministr, státní tajemník ministerstva, nebo vedoucí jiného ústředního orgánu v prvním stupni.

Podle ustanovení § 82 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu lze rozkladem napadnout výrokovou část rozhodnutí. Rozkladem lze rozhodnutí napadnout jak z hlediska správnosti, tak z hlediska zákonnosti. Rozklad pouze proti odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí je nepřipustný.

Podat rozklad lze podle ustanovení § 76 správního řádu i proti usnesení. Podat jej může účastník, jemuž se usnesení oznamuje. Rozklad však nelze podat proti usnesení, které se pouze poznamenává do spisu, a proti usnesení, o němž to stanoví zákon.

Je nutné podle § 82 odst. 2 správního řádu, aby rozklad obsahoval náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a dále, aby obsahoval údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu je napadáno a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v rozkladu uvedeno, v jakém rozsahu podatel rozkladu rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Podle § 82 odst. 4 správního řádu se k novým skutečnostem a návrhům na provedení důkazů uvedeným v rozkladu nebo v průběhu řízení o rozkladu přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve (tzv. koncentrační zásada), vždy je nutné dodržet zásadu zákonnosti. Namítá-li účastník, že mu v řízení v prvním stupni nebylo umožněno učinit určitý úkon, musí být tento úkon učiněn spolu s rozkladem. Podle § 89 odst. 2 správního řádu odvolací orgán přezkoumá soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v rozkladu, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.

Odvolání může směřovat pouze proti rozhodnutím poplatkovým, vydaným podle zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích. V těchto případech se však správní řád neuplatní.

2.2 Nepřipustnost rozkladu

Správní řád nepřipouští možnost podat rozklad:

- jestliže to zákon vylučuje (tedy „stanoví jinak“ ve smyslu ustanovení § 81 odst. 1 správního řádu);
- pokud se účastník po oznámení prvoinstančního rozhodnutí vzdal práva podat rozklad (§ 81 odst. 2 správního řádu).

Možnost vzdát se práva podat rozklad vyplývá z dispoziční zásady, která platí bezvýhradně pro zahájení řízení o rozkladu. Podání rozkladu je subjektivním právem účastníka řízení, a proto se účastník řízení může uplatnění tohoto svého práva vzdát, a to výslovným projevem své vůle. Vzdání se práva podat rozklad bude účinné, jen pokud tak účastník řízení učiní až poté, co mu bylo rozhodnutí prvního stupně řízení oznámeno.

Pakliže se účastník řízení účinně vzdal práva podat rozklad, nemůže již rozklad podat, přestože k tomu určena lhůta ještě neuplynula.

Rozklad, který jeho podatel vzal zpět, nemůže jím být podán znovu (srov. ustanovení § 81 odst. 3 správního řádu).

Z pojetí zásady dvouinstančnosti řízení, která má účastníku řízení zajistit právo podat rozklad proti správnímu rozhodnutí vydanému orgánem prvního stupně řízení, vyplývá, že podání rozkladu není možné proti takovému úkonu Úřadu, který nemá povahu individuálního správního aktu, tedy není jím rozhodnuto o právních poměrech účastníka řízení, nýbrž se jedná o toliko organizační opatření či administrativní úkon, např. v případě, kdy zaměstnanec Úřadu účastníka pouze vyzve k doplnění podání, poskytnutí vysvětlení, kdy jej přizve k ústnímu jednání, nebo jej vyrozumí o obsahu podání jiného účastníka řízení apod.

2.3 Osoba oprávněná podat rozklad

Z ustanovení § 81 odst. 1 správního řádu vyplývá, že právo podat rozklad má pouze účastník řízení. K pojmu účastníka řízení srov. bod 1.2 obecné části.

2.4 Zastoupení účastníka řízení

K pojmu zástupce účastníka srov. bod 1.3 obecné části.

Je-li rozklad podán zmocněncem účastníka a chybí-li průkaz plné moci, odpovědný referent vyzve podatele rozkladu k jejímu předložení v souladu s ustanovením § 45 odst. 2 správního řádu a poskytne mu k tomuto doplnění přiměřenou lhůtu. Zároveň jej poučí o důsledcích, jež by mělo nepředložení plné moci ve stanovené lhůtě (srov. ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu).

2.5 Podání rozkladu

Obecně platí, že podání je učiněno dnem, kdy příslušnému orgánu došlo (srov. § 37 odst. 6 správního řádu). Lhůta pro podání rozkladu je lhůtou procesní. Lhůta je zachována, je-li poslední den lhůty podání adresované Úřadu podáno k poštovní přepravě. (§ 40 odst. 1 písm. d) správního řádu).

Výjimku tvoří rozklad, který byl podán na poště; v tomto případě se za den podání rozkladu považuje den, kdy byl podán k poštovní přepravě. V řízení o ochranných známkách musí být zároveň ve lhůtě pro podání rozkladu uhrazen správní poplatek za rozklad (viz též 2.5.2)

2.5.1 Správní poplatek a kauce

Za podání rozkladu je nutné zaplatit správní poplatek ve výši 1000 Kč podle položky č. 127 písm. b) Sazebníku správních poplatků.¹

Za den platby se podle ustanovení § 166 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, považuje

- a) u platby, která byla prováděna poskytovatelem platebních služeb nebo provozovatelem poštovních služeb, den, kdy byla připsána na účet správce daně,
- b) u platby prováděné v hotovosti u správce daně den, kdy úřední osoba platbu převzala, nebo
- c) u platby prováděné bezhotovostním převodem, k němuž je dán platební příkaz prostřednictvím platební karty nebo obdobného platebního prostředku, den, kdy ten, kdo daň platí, předal platební příkaz správci daně.

S rozkladem proti rozhodnutí Úřadu je v některých řízeních podatel rozkladu povinen složit kauci na náklady řízení ve výši 2500 Kč podle ustanovení § 63 odst. 2 zákona č. 527/1990 Sb. (toto ustanovení se vztahuje též na řízení podle zákona č. 478/1992 Sb. a zákona č. 529/1991 Sb.).

Kauce bude vrácena, jestliže se prokáže, že rozklad byl podán oprávněně. Kauce bude vrácena i v případě, je-li podání rozkladu oprávněně pouze částečně.

¹ Část XI Přílohy k zákonu č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích

Kauce není správním poplatkem ve smyslu zákona č. 634/2004 Sb.

Zákony č. 441/2003 Sb., č. 452/2001 Sb. a č. 207/2000 Sb. nespojují s podáním rozkladu povinnost složit kauci.

2.5.2 Zvláštní úprava o placení správního poplatku za rozklad v řízení o ochranných známkách po novele ZOZ

Podatel rozkladu je povinen zaplatit správní poplatek za rozklad² **ve lhůtě pro podání rozkladu**, tedy jeden měsíc ode dne doručení rozhodnutí vydaného v prvním stupni řízení.

Není-li poplatek zaplacen ve lhůtě pro podání rozkladu (tj. ve lhůtě splatnosti), považuje se rozklad za nepodaný a ustanovení o zaplacení poplatku po lhůtě a o výzvě k tomuto zaplacení se nepoužijí³.

Nezaplacený či pozdě zaplacený rozklad se založí do spisu s poukazem na to, že se považuje za nepodaný. Podatel rozkladu se vyrozumí o tom, že se rozklad považuje za nepodaný z důvodu nezaplacení nebo pozdního zaplacení správního poplatku. V daném případě bude správní poplatek osobě, jež jej uhradila, na žádost vrácen (viz část A).

Z výše uvedeného tedy vyplývá, že Úřad k zaplacení správního poplatku za rozklad **nevyzývá**. O rozkladu považovaném za nepodaný se nezahajuje řízení.

Rozklad lze projednat pouze za předpokladu, že ve lhůtě 1 měsíce ode dne doručení rozhodnutí vydaného v prvním stupni dojde ke splnění obou podmínek, tj. k zaplacení správního poplatku a k vlastnímu podání rozkladu. Za den podání rozkladu se považuje den, kdy podání došlo na Úřad za předpokladu, že ve lhůtě pro podání rozkladu byl zaplacen i správní poplatek.

Výjimku tvoří rozklad, který byl podán na poště a uhrazen **ve lhůtě pro podání rozkladu**, v tomto případě se za den podání rozkladu považuje den, kdy byl předán k poštovní přepravě.

V případě, že správní poplatek za rozklad bude zaplacen ve lhůtě pro podání rozkladu, ale vlastní rozklad bude podán až po této lhůtě, bude se jednat o opožděně podaný rozklad (viz kapitola 2.12.11). V takovém případě se správní poplatek nevrací.

Na rozklady podané před účinností novely ZOZ se použije dosavadní právní úprava.

2.5.3 Lhůta pro podání rozkladu

Lhůta k podání rozkladu je jeden měsíc ode dne doručení rozhodnutí vydaného v prvním stupni řízení. Pouze pro řízení podle zákona č. 452/2001 Sb. je lhůta k podání rozkladu 15denní. Pro počítání běhu této lhůty platí ustanovení § 40 odst. 1 správního řádu.

Měsíční zákonná lhůta pro podání rozkladu končí uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty (den doručení vyznačený na dodejce předmětného rozhodnutí orgánu prvního stupně řízení), a není-li takový den v měsíci, končí lhůta posledním dnem měsíce.

Případně-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší příští pracovní den.

Lhůta bude zachována, bude-li rozklad podán posledního dne lhůty v podatelně Úřadu osobně, prostřednictvím datové schránky, v elektronické podobě podepsané podle zvláštních předpisů (zaručeným elektronickým podpisem) či jiným technickým prostředkem (za podmínky, že podání bude do 5 dnů potvrzeno ve smyslu ustanovení § 37 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb.) nebo bude-li tento den odevzdán k poštovní přepravě.

V pochybnostech se považuje lhůta za zachovanou, pokud se neprokáže opak.

² Poznámka k položce 127 části XI Přílohy k zákonu č. 634/2004 Sb.

³ Ustanovení o zaplacení poplatku po lhůtě a o výzvě k tomuto zaplacení – k tomu viz zákon č. 634/2004 Sb.

Rozhodnutí vydané v prvním stupni řízení obsahuje poučení o možnosti podat rozklad a o lhůtě k jeho podání, a to v souladu s náležitostmi rozhodnutí vyžadovanými v ustanovení § 68 správního řádu.

Po novele ZOZ v řízení o ochranných známkách poučení mj. obsahuje informaci o tom, že poplatek za rozklad ve výši 1 000 č je splatný ve lhůtě pro podání rozkladu, a že není-li poplatek zaplacen ve lhůtě pro podání rozkladu, považuje se rozklad za nepodaný, přičemž ustanovení o zaplacení poplatku po lhůtě splatnosti a o výzvě k tomuto zaplacení se nepoužijí⁴. Současně je nezbytné účastníky poučit o tom, že lhůtu k podání rozkladu nelze prodloužit a její zmeškání nelze prominout (ve smyslu § 42 odst. 1 zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách).

2.5.4 Zmeškání lhůty k podání rozkladu

Prominutí zmeškání lhůty k podání rozkladu není zásadně zákonem vyloučeno.

V případě závažných důvodů může být zmeškání lhůty k podání rozkladu v souladu s ustanovením § 41 správního řádu prominuto, jestliže účastník řízení o prominutí zmeškání lhůty požádá do 15 dnů ode dne, kdy pominula příčina zmeškání, a učiní-li v této lhůtě zmeškaný úkon, tedy podá-li v této lhůtě rozklad včetně odůvodnění. V řízení podle zákona č. 527/1990 Sb. je v souladu s ustanovením § 65 tato lhůta dvouměsíční a vztahuje se i na řízení podle zákona č. 478/1992 Sb. Tato dvouměsíční lhůta je stanovena i v § 42 zákona č. 207/2000 Sb. Pro počítání této lhůty platí ustanovení § 40 správního řádu.

V žádosti o prominutí zmeškání lhůty, která je zpoplatněna částkou 1 000 Kč podle položky 127 písm. a) Sazebníku správních poplatků, jež tvoří přílohu k zákonu č. 634/2004 Sb., účastník řízení uvede, kdy pominula příčina zmeškání, aby referent komise mohl posoudit, zda 15denní lhůta byla zachována. Neučiní-li tak, může jej referent komise vyzvat k doplnění podání ve smyslu ustanovení § 37 odst. 3 správního řádu.

Zmeškání lhůty k podání rozkladu nelze prominout, pokud ode dne, kdy měl být úkon učiněn, tedy posledního dne lhůty pro podání rozkladu, uplynul jeden rok.

Výjimku z výše uvedených zásad tvoří řízení o ochranných známkách, neboť ve smyslu ustanovení § 42 odst. 1 a 2 zákona č. 441/2003 Sb. je prominutí zmeškání lhůty (stejně jako její prodloužení) k podání rozkladu, jakož i k podání odůvodnění rozkladu, v rámci řízení o ochranných známkách vyloučeno. Stejně tak je vyloučeno použití ustanovení o zaplacení poplatku po lhůtě splatnosti a o výzvě k tomuto zaplacení, pokud není poplatek za přijetí rozkladu zaplacen ve lhůtě splatnosti (viz kapitola 2.5.2).

2.6 Náležitosti rozkladu

Ve smyslu ustanovení § 37 správního řádu je nutné, aby rozklad splňoval základní náležitosti podání. Je nutné, aby z rozkladu bylo zřejmé, kdo jej činí (zda svým jménem nebo v zastoupení), které věci se týká (proti kterému rozhodnutí směřuje) a co se navrhuje. Rozklad se jako podání posuzuje především podle obsahu. Je-li z obsahu patrné, že se jedná o rozklad, účastník řízení nesmí utrpět újmu jen v důsledku nesprávného nebo nepřesného označení jeho podání. Není-li uvedeno, v jakém rozsahu se rozhodnutí napadá, platí, že se účastník domáhá zrušení celého rozhodnutí.

Fyzická osoba musí být v rozkladu identifikována uvedením svého jména, příjmení, místa trvalého pobytu, popřípadě uvede jinou adresu pro doručování ve smyslu ustanovení § 19 odst. 3 správního řádu. V podání souvisejícím s její podnikatelskou činností uvede fyzická osoba navíc dodatek odlišující osobu podnikatele nebo druh podnikání vztahující se k této osobě nebo jí provozovanému druhu podnikání, případně identifikační číslo a adresu zapsanou v obchodním rejstříku nebo jiné zákonem upravené evidenci jako místo podnikání, popřípadě jinou adresu pro doručování.

Právnícká osoba uvede v rozkladu svůj název nebo obchodní firmu, případně identifikační číslo nebo podobný

⁴ Dle poznámky k položce 127 části XI Přílohy k zákonu č. 634/2004 Sb.

údaj a adresu sídla, popřípadě jinou adresu pro doručování.

Po novele ZOZ v řízení o ochranných známkách kromě výše uvedených obecných náležitostí je nutné v rozkladu uvést číslo spisu přihlášky nebo číslo zápisu ochranné známky, které se podání týká dle § 41 odst. 1 zákona o ochranných známkách. Osoba účastníka řízení musí být v podání (rozkladu) identifikována údaji o totožnosti dle § 41 odst. 2 zákona o ochranných známkách.

V případě, že podaný rozklad nesplňuje elementární náležitosti podání dle ustanovení § 37 odst. 2 správního řádu, vyzve odpovědný referent účastníka k jejich doplnění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu. Zároveň jej poučí, že nebude-li podání doplněno v této lhůtě, bude řízení ve smyslu ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastaveno.

Rozklad se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis. Nedodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka.

V rozkladu nemůže účastník řízení uvádět nové skutečnosti a důkazy, které nebyly podkladem rozhodnutí prvního stupně řízení, s výjimkou těch, které nemohl uplatnit dříve. Namítá-li účastník, že mu nebylo umožněno učinit v řízení prvního stupně určitý úkon, je nutné tento úkon učinit spolu s rozkladem.

Pro řízení dle zákona o ochranných známkách platí výluka z ustanovení § 53 odst. 4 správního řádu, pokud se týká ověření pravosti úředních razítek a podpisů na veřejných listinách vydaných orgány cizích států.

2.7 Forma rozkladu

Účastník řízení může v souladu s ustanovením § 37 odst. 4 správního řádu podat rozklad:

- písemně;
- ústně do protokolu (výjimka – nelze v řízení o ochranných známkách viz § 41);
- do datové schránky Úřadu;
- v elektronické podobě podepsané elektronicky podle zvláštních předpisů;
- pomocí technických prostředků (telex, e-mail) za podmínky, že podání bude do 5 dnů potvrzeno ve smyslu ustanovení § 37 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb.

2.8 Zahájení řízení o rozkladu

Zahájení řízení o rozkladu je ovládáno zásadou dispoziční. Správní řízení se tedy zahajuje z podnětu účastníka řízení, který je oprávněn předmětem takto zahájeného řízení disponovat (např. vzít zpět návrh na zahájení řízení). Pouze rozklad podaný účastníkem řízení je důvodem pro jeho zahájení. Dnem zahájení řízení je den, kdy rozklad došel do podatelny Úřadu.

2.9 Účinky podání rozkladu

Včas a řádně podaný rozklad má zásadně odkladný účinek. Až do okamžiku rozhodnutí o rozkladu se odkládá právní moc a vykonatelnost napadeného rozhodnutí vydaného v prvním stupni řízení. Tento účinek podání rozkladu zanikne v případě, kdy účastník řízení vezme jím podaný rozklad zpět. Rozklad podaný proti usnesení nemá dle § 76 odst. 5 správního řádu odkladný účinek.

Podání rozkladu nemá devolutivní účinek, jelikož rozhodnutí, proti kterému směřuje, je vydáno Úřadem jako ústředním orgánem státní správy, nad nímž neexistuje instančně vyšší správní orgán, který by mohl rozhodnutí přezkoumat. O rozkladu rozhoduje předseda Úřadu, pakliže o něm nerozhodne formou autoremedury orgán prvního stupně řízení, který napadené rozhodnutí vydal, viz bod 2.13.2 části H.

2.10 Věcné odůvodnění a lhůta k podání věcného odůvodnění rozkladu

V řízení o ochranných známkách musí být věcné odůvodnění rozkladu Úřadu předloženo ve lhůtě 1 měsíce ode dne podání rozkladu.

Ve smyslu ustanovení § 42 odst. 2 zákona č. 441/2003 Sb. je jednoměsíční lhůta (poskytovaná k odůvodnění rozkladu) propadného charakteru a nelze ji prodloužit, ani prominout její zmeškání. Pokud podatel rozkladu uvedenou lhůtu zmeškal, není možné vzhledem k výše uvedené speciální úpravě obsažené v zákoně č. 441/2003 Sb. v daném případě postupovat ve smyslu ustanovení § 37 odst. 3 správního řádu, které jinak obecně správnímu orgánu ukládá povinnost pomoci podateli odstranit nedostatky podání, popř. vyzvat ho k jejich odstranění a poskytnout mu k tomu přiměřenou lhůtu.

Pro počítání lhůty ve smyslu ustanovení § 42 odst. 2 zákona č. 441/2003 Sb. je tedy stěžejní datum **podání rozkladu** (viz kapitola 2.5 včetně 2.5.2).

2.11 Zpětvzetí rozkladu

Správní řád výslovně tuto možnost upravuje v ustanoveních § 81 odst. 3 a § 91 odst. 3. Zpětvzetí rozkladu nevyžaduje zdůvodnění, je však třeba dodržet stejnou formu jako při vzdání se práva podat rozklad, viz bod 2.6 části H.

Řízení o rozkladu je zastaveno dnem zpětvzetí rozkladu. O skutečnosti, že řízení bylo zastaveno, je vydáváno usnesení, které se pouze poznamenává do spisu a vyrozumí se o něm podatel rozkladu (příp. podatelé rozkladů), jakož i jiní účastníci řízení, pokud byli o podaném rozkladu uvědomeni (§ 91 odst. 3 správního řádu). Proti usnesení, které se pouze poznamenává do spisu, se nelze odvolat a takové usnesení nabývá právní moci poznamenáním do spisu (§ 76 správní řád). Pokud jde o napadené rozhodnutí vydané v prvním stupni, to nabývá právní moci dnem následujícím po dni zastavení řízení o rozkladu. Rozklad lze vzít zpět nejpozději do vydání rozhodnutí odvolacího orgánu.

2.12 Průběh řízení o rozkladu

V průběhu celého řízení o rozkladu je nutno, zejména v rámci administrativních úkonů, postupovat bezodkladně tak, aby průběh řízení nebyl zbytečně prodlužován k tíži účastníků řízení. Rychlost a hospodárnost řízení však nikdy nesmí být na újmu zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

2.12.1 Úkony oddělení vstupního a poplatkového

Administrativní pracovník oddělení vstupního a poplatkového označí přijatý rozklad, včetně všech příloh, datem přijetí. Titulní list opatří štítkem s čárovým kódem, na jehož základě se zaznamenají do spisové služby základní údaje o podateli – tzv. metadata, sloužící k přiřazení následně pořázeného skenu a připojí obálku. Po naskenování pořídí záznam do databáze.

PV, PUV, PVz, OP, ZO

Není-li zaplacen správní poplatek či kauce, vyzve tento administrativní pracovník podatele rozkladu k zaplacení ve lhůtě do 15 dnů ode dne, který následuje po doručení výzvy. Současně podatele rozkladu poučí, že nebude-li výzvě vyhověno, řízení o rozkladu bude zastaveno.

Jestliže zaplatí poplatník správní poplatek za podání rozkladu, příp. kauci, až po 15denní lhůtě stanovené ve výzvě, postupuje administrativní pracovník oddělení vstupního a poplatkového v souladu s ustanovením § 5 odst. 4 zákona č. 634/2004 Sb. Uzná tedy zaplacení správního poplatku a postupuje v řízení tak, jako by byl správní poplatek zaplacen včas. To neplatí, pokud bylo v mezidobí pravomocně rozhodnuto o zastavení řízení. Je-li však poplatek zaplacen nejpozději do konce běhu odvolací lhůty proti tomuto rozhodnutí, pozbývá rozhodnutí

platnosti a oddělení vstupní a poplatkové tuto skutečnost vyznačí formou úředního záznamu ve spise.

Následně administrativní pracovník oddělení vstupního a poplatkového předá rozklad s připojenou kopií výzvy a potvrzenou dodejkou tomu oddělení, které vydalo rozkladem napadené rozhodnutí.

Rozhodne-li oddělení, které napadené rozhodnutí vydalo, řádně podaný rozklad vyřídit cestou autoremedury, vyčká na zaplacení správního poplatku, příp. složení kauce.

OZ

1. POPLATEK NENÍ UHRAZEN VE LHŮTĚ

Není-li poplatek zaplacen ve lhůtě pro podání rozkladu (tj. ve lhůtě splatnosti), administrativní pracovník oddělení vstupního a poplatkového vyznačí rozklad v databázi jako nepodaný a zašle o tom sdělení podateli rozkladu. Ustanovení o zaplacení poplatku po lhůtě a o výzvě k tomuto zaplacení se nepoužijí. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že **Úřad po novele ZOZ** k zaplacení správního poplatku za podání rozkladu **nevyzývá**.

2. POPLATEK JE UHRAZEN, ALE PO LHŮTĚ

Je-li poplatek zaplacen po lhůtě pro podání rozkladu (po lhůtě splatnosti), administrativní pracovník oddělení vstupního a poplatkového vyznačí rozklad v databázi jako nepodaný a zašle o tom sdělení podateli rozkladu. V daném případě bude správní poplatek osobě, jež jej uhradila, na žádost vrácen (viz část A).

Pokud je rozklad vyznačen v databázi jako nepodaný, administrativní pracovník oddělení vstupního a poplatkového ho předá oddělení, které vydalo rozkladem napadené rozhodnutí, k vyznačení právní moci.

3. POPLATEK JE UHRAZEN VE LHŮTĚ

Je-li poplatek řádně uhrazen a rozklad podán v zákonné lhůtě, administrativní pracovník oddělení vstupního a poplatkového předá celý spis k řízení kanceláři Úřadu.

4. POPLATEK JE UHRAZEN VE LHŮTĚ, ALE ROZKLAD JE PODÁN POZDĚ

Je-li poplatek zaplacen ve lhůtě pro podání rozkladu, ale vlastní rozklad bude podán až po lhůtě pro podání rozkladu, jedná se o opožděný rozklad (viz 2.12.11) a administrativní pracovník oddělení vstupního a poplatkového předá spis kanceláři Úřadu.

2.12.2 Rozhodování o rozkladu formou autoremedury

Podle ustanovení § 87 správního řádu může útvar, který napadené rozhodnutí vydal, rozhodnout o rozkladu formou autoremedury pouze za současného splnění těchto podmínek:

rozkladu bude v plném rozsahu vyhověno;

rozhodnutím nemůže být způsobena újma žádnému z účastníků, ledaže by s tím všichni, kterých se to týká, vyslovili souhlas.

Rozhodnutí o rozkladu formou autoremedury je nutno vydat do 30 dnů, je rozhodnutím prvého stupně řízení a je možno proti němu podat rozklad.

Po vydání tohoto rozhodnutí dá zaměstnanec Úřadu příslušného oddělení, které rozhodnutí vydalo, pokyn oddělení vstupnímu a poplatkovému k vrácení kauce, kromě řízení, u kterých právní předpis s podáním rozkladu povinnost složit kauci nespojuje.

Formou autoremedury je možno vyhovět i rozkladu podanému proti usnesení o zastavení řízení vydanému v souladu s právními předpisy, jestliže podaný rozklad zcela odstraňuje předmětné nedostatky řízení a odůvodňuje vrácení věci zpět do řízení. V tomto případě se kauce nevrací.

Při pochybnostech zaměstnance Úřadu, např. je-li rozkladem výslovně požadováno vrácení kauce, může

oddělení, které napadené rozhodnutí vydalo, postoupit věc samostatnému oddělení rozkladů k přezkoumání napadeného rozhodnutí.

2.12.3 Předání spisu Kanceláři Úřadu

Neshledá-li orgán prvního stupně řízení, který napadené rozhodnutí vydal, podmínky pro vyhovění rozkladu formou autoremedury, předloží jej spolu s příslušným spisem a s předkládací zprávou k rozkladu oddělení vstupnímu a poplatkovému ke kontrole platby (viz kapitola 2.11.1). Oddělení vstupní a poplatkové bezodkladně vyznačí došlou platbu a spis předá Kanceláři Úřadu. V aplikaci SyPP datum předání spisu zpravidla odpovídá dni fyzického předání spisu Kanceláři Úřadu. Předkládací zpráva obsahuje zejména tyto údaje:

- zda se nejedná o rozklad nepřipustný či opožděný,
- stanovisko k hlavním důvodům rozkladu (pokud je podán blanketní rozklad, vypracuje orgán prvního stupně řízení předkládací zprávu k rozkladu až poté, co bylo Úřadu doručeno věcné odůvodnění rozkladu)
- návrh výroku.

Kromě případu autoremedury a případu nezaplacení správního poplatku, resp. kauce, může o rozkladu rozhodovat pouze předseda Úřadu. Orgán prvního stupně řízení předloží Kanceláři Úřadu i takový rozklad, který hodnotí jako opožděný nebo nepřipustný, neboť sám takový rozklad zamítnout nemůže.

2.12.4 Ustavení komise

V souladu s ustanovením § 152 správního řádu rozhoduje o rozkladu předseda Úřadu na základě návrhu jím ustavené komise, pro jejíž složení neplatí ustanovení § 152 odst. 3 správního řádu. Komise má vždy minimálně 3 členy.

Předseda komise organizuje a řídí práci členů komise.

Referent komise zpracovává návrh rozhodnutí v součinnosti s právním členem a předsedou komise.

Předseda Úřadu může za členy komise určit odborníky jako externí členy komise.

2.12.5 Vyloučení zaměstnanců Úřadu z projednávání rozkladu

Předseda komise i členové komise jsou povinni oznámit neprodleně služebně nadřízenému skutečnosti nasvědčující jejich vyloučení z projednávání rozkladu ve smyslu ustanovení § 14 správního řádu. Člen komise je formou usnesení vydaného služebně nadřízeným vyloučen z projednávání a rozhodování věci, jestliže se zřetelem na jeho poměr k věci, k účastníkům řízení nebo k jejich zástupcům lze mít pochybnost o jeho nepodjatosti.

2.12.6 Lhůta k vypracování návrhu rozhodnutí

Předseda komise může stanovit lhůtu k vypracování návrhu rozhodnutí a sleduje její splnění.

2.12.7 Posouzení rozkladu v přípravném řízení

Po ustavení komise je spis předán referentovi komise k vypracování vlastního návrhu rozhodnutí. Referent komise nejprve přezkoumá podaný rozklad zejména z těchto hledisek:

- zda byl podán v zákonné lhůtě;
- zda byl podán osobou k tomu oprávněnou (v případě zastoupení účastníka je-li předložen průkaz

- zastoupení – plná moc);
- zda splňuje náležitosti podání ve smyslu ustanovení § 37 odst. 2 správního řádu, tedy je-li z něj patrné, kdo jej činí, které věci se týká a co se navrhuje;
- zda obsahuje odůvodnění a podklady potřebné pro rozhodnutí;
- zda byl podán v předepsaném počtu vyhotovení.

2.12.8 Výzva k odstranění nedostatku podaného rozkladu

Pokud rozklad nemá předepsané náležitosti, vyzve referent komise v souladu s ustanovením § 37 odst. 3 správního řádu podatele rozkladu k jejich odstranění, k němuž mu určí přiměřenou lhůtu. Zároveň referent poučí účastníka o případných následcích neodstranění vad či nedodržení podání ve smyslu ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu.

2.12.9 Výzva k vyjádření se k rozkladu ostatními účastníky řízení

V případě, že se řízení v dané věci týká více účastníků řízení, vyrozumí referent komise bezodkladně ostatní účastníky řízení o tom, že v dané věci byl podán rozklad, a vyzve je, aby se k němu ve stanovené lhůtě vyjádřili. Kopii rozkladu včetně příloh připojí k této výzvě.

Zároveň účastníka řízení poučí v tom smyslu, že nevyjádří-li se k rozkladu ve stanovené, popřípadě prodloužené lhůtě, bude o podaném rozkladu rozhodnuto podle obsahu spisu.

2.12.10 Zastavení řízení o rozkladu

Referent komise vypracuje usnesení o zastavení řízení v případě, že:

- rozklad byl jeho podatelem vzat zpět (v tomto případě se již složená kauce za projednání rozkladu nevrací). Řízení o rozkladu je zastaveno dnem zpětvzetí rozkladu. O skutečnosti, že řízení bylo zastaveno, je vydáváno usnesení, které se pouze poznamenává do spisu a vyrozumí se o něm podatel rozkladu (příp. podatelé rozkladů), jakož i jiní účastníci řízení, pokud byli o podaném rozkladu uvědoměni (§ 91 odst. 3 správního řádu). Proti usnesení, které se pouze poznamenává do spisu, se nelze odvolat a takové usnesení nabývá právní moci poznamenáním do spisu (§ 76 správní řád). Pokud jde o napadené rozhodnutí vydané v prvním stupni, to nabývá právní moci dnem následujícím po zastavení řízení o rozkladu.
- zjistí, že nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení. Napadené rozhodnutí bez dalšího zruší a řízení zastaví. (např. v případě zpětvzetí námitek, návrhu na zrušení či prohlášení ochranné známky za neplatnou)
- ve stanovené lhůtě nebyla složena kauce v řízeních podle právních předpisů, které její složení v určitých případech ukládají; v takových případech lze proti usnesení o zastavení řízení podat rozklad jako řádný opravný prostředek;
- ve stanovené lhůtě nebyl uhrazen správní poplatek za podání rozkladu a nejedná se o řízení o ochranných známkách; v takovém případě se řízení zastaví podle ustanovení § 5 odst. 4 zákona č. 634/2004 Sb. Proti takovému rozhodnutí lze podat rozklad podle zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád (dále rovněž daňový řád). Ve smyslu ustanovení § 5 odst. 4 zákona č. 634/2004 Sb. zaplatí-li podatel správní poplatek po stanovené lhůtě, správní orgán uzná zaplacení poplatku a postupuje v řízení tak, jako by byl poplatek zaplacen včas, pokud v mezidobí nenabylo rozhodnutí o zastavení řízení právní moci.
- byl podán rozklad zjevně právně nepřípustný;

- v určené lhůtě nebyly odstraněny podstatné vady rozkladu, které brání pokračování v řízení;
- rozklad se stal zjevně bezpředmětný;
- z dalších důvodů stanovených zákonem.

2.12.11 Zamítnutí opožděného a nepřijatelného rozkladu

Byl-li rozklad podán po uplynutí zákonné měsíční lhůty, vypracuje referent komise návrh rozhodnutí o zamítnutí rozkladu jako opožděného podle ustanovení § 92 správního řádu. Takové rozhodnutí vydané předsedou Úřadu je rozhodnutím meritorním a konečným a nelze proti němu podat rozklad. Složená kauce se nevrací. Podobně se zamítne rozklad podaný osobou, jež k tomu není oprávněná.

2.12.12 Posouzení rozkladu z hlediska obnovy řízení, přezkumného řízení či nového rozhodnutí dle § 101 správního řádu

Jestliže rozkladem napadené rozhodnutí nabylo právní moci, posoudí ho referent komise v souladu s ustanovením § 92 správního řádu z toho hlediska, zda neodůvodňuje zahájení přezkumného řízení, obnovu, či vydání nového rozhodnutí dle § 101 správního řádu. Shledá-li referent, že pro to byly splněny předpoklady, posuzuje se opožděný nebo nepřijatelný rozklad jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení či žádost o vydání nového rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 94–102 správního řádu. Tento postup se nepoužije v případě, že se rozklad považuje za nepodaný (viz kapitola 2.5.2).

2.12.13 Přezkoumání napadeného rozhodnutí v opravném řízení

Odvolací orgán dle ustanovení § 82 odst. 4 správního řádu při přezkoumávání napadeného rozhodnutí nepřihlíží ke skutečnostem, které účastník neuplatnil v řízení před orgánem prvního stupně, ačkoliv tak mohl učinit.

Správnost napadeného rozhodnutí je přezkoumávána jen v rozsahu podaného rozkladu. Nad uvedené odvolací důvody lze jít jen z důvodu ochrany veřejného zájmu.

Přezkum zákonnosti napadeného rozhodnutí se provádí v plném rozsahu.

Odvolací orgán je oprávněn posuzovat projednávanou věc samostatně jak po stránce skutkové, tak po stránce právní, a nezávisle na zjištění a hodnocení orgánu prvního stupně řízení.

Odvolací orgán nemůže rozhodnout o věci, která nebyla předmětem rozhodování v prvním stupni řízení. Jinak by došlo nepřijatelně k tomu, že by odvolací orgán novou věc rozhodl jako orgán prvního stupně řízení, a tím by fakticky odňal účastníkovi řízení možnost podání rozkladu. To ovšem neznamená, že odvolací řízení je svou povahou kasačním, nýbrž je řízením reformačním.

Odvolací orgán může o podaném rozkladu rozhodnout takto:

- rozklad zamítne, protože je nepřijatelný nebo byl podán opožděně,
- rozklad zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí;
- napadené rozhodnutí změní, jestliže může sám získat spolehlivý podklad pro rozhodnutí a s ohledem na požadavek hospodárnosti a rychlosti řízení by bylo nadbytečné věc vracet orgánu prvního stupně řízení; napadené rozhodnutí nemůže být změněno v neprospěch podatele rozkladu, ledaže rozklad podal také jiný účastník, jehož zájmy nejsou shodné, anebo je napadené rozhodnutí v rozporu s právními předpisy nebo jiným veřejným zájmem. Zásadně nelze změnu provést, pokud by tím některému z účastníků, jemuž je ukládána povinnost, hrozila újma z důvodu ztráty možnosti odvolat se;
- napadené rozhodnutí zruší a věc vrátí k novému projednání z toho důvodu, že vůbec nemělo být

vydáno pro nesoulad s hmotněprávními předpisy nebo protože byly shledány podstatné procesní vady, které má z důvodu vhodnosti odstranit orgán prvního stupně řízení a po doplnění řízení vydat ve věci nové rozhodnutí, přičemž z tohoto důvodu se současně věc vrací orgánu prvního stupně řízení. V odůvodnění vysloví odvolací orgán právní názor, kterým je orgán, který napadené rozhodnutí vydal, vázán.

- napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a řízení zastaví.

2.12.14 Vypracování návrhu rozhodnutí

Referent komise vypracuje návrh rozhodnutí, který obsahuje všechny náležitosti podle ustanovení § 68 správního řádu. Písemné vyhotovení rozhodnutí obsahuje číslo jednací, datum vyhotovení, otisk úředního razítka, jméno, příjmení a funkci oprávněné úřední osoby, která jej vydává, jakož i její podpis.

Rozhodnutí o rozkladu má tyto části:

- záhlaví výrokové části

Záhlaví je uvedeno nadpisem ROZHODNUTÍ. V počátku věty je uveden subjekt, který rozhoduje, čili předseda Úřadu. Dále se uvede projednávaná věc. V záhlaví výrokové části se uvádí jednoznačná identifikace účastníků řízení, fyzických i právnických osob a jejich příp. zástupců.

- výrok

Výrok je stěžejní část rozhodnutí, tj. formulace o tom, jak bylo ve věci v záhlaví uvedené rozhodnuto a na základě kterého ustanovení jakého právního předpisu. Součástí výroku je i rozhodnutí o kauci, a to pouze v řízení, ve kterém je účastník řízení povinen spolu s podáním návrhu složit kauci.

- odůvodnění

Odůvodnění má přesvědčit o správnosti rozhodnutí a postupu v řízení. Referent komise v odůvodnění návrhu rozhodnutí stručně shrne obsah jednotlivých podání ve věci a dosavadní průběh řízení, případně uvede, v čem pochybil orgán prvního stupně řízení a proč se mu věc vrací a stanoví, čím se má zabývat a co je třeba v řízení např. doplnit. Uvede, které skutečnosti byly nepochybně zjištěny a jaký je jejich právní význam. Dále je nutné, aby reagoval na všechny rozkladové námitky.

Odůvodní použití konkrétních právních norem vztahujících se k dané věci. Uvede, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Případně zdůvodní, z jakého důvodu se kauce vrací/nevrací, jelikož rozhodnutí o kauci je součástí výroku.

- poučení

V něm referent komise uvede, že toto rozhodnutí je konečné a nelze se proti němu dále odvolat.

Referent komise je povinen při přípravě návrhu rozhodnutí využívat databázi správních rozhodnutí Úřadu v zájmu zajištění kontinuity rozhodování. V případě nalezení relevantního rozhodnutí v databázi učiní o tom referent komise záznam do průvodního dopisu k návrhu rozhodnutí, který je součástí spisu.

Obecně je třeba při vypracování návrhu rozhodnutí dodržet náležitosti rozhodnutí dle ustanovení § 68 správního řádu.

2.12.15 Součinnost členů komise

Členové komise se na přípravě návrhu rozhodnutí podílejí v míře a způsobem požadovanými předsedou komise.

Předseda komise poté, co od referenta komise obdrží návrh rozhodnutí, posoudí jeho obsah. V případě, že má k návrhu rozhodnutí připomínky, projedná je se všemi členy komise a stanoví lhůtu k jeho doplnění, resp. přepracování.

2.12.15.1 Jednání komise

Nemá-li předseda komise k návrhu závažné připomínky, svolá jednání komise. Členové komise jsou povinni řádně prostudovat předmětný spis i návrh rozhodnutí vypracovaný referentem komise a účastnit se jednání a hlasování komise.

2.12.15.2 Jednání komise za přítomnosti účastníků řízení

Vyžaduje-li to povaha věci, zejména přispěje-li se tím k jejímu objasnění, nařídí předseda komise v souladu s ustanovením § 49 správního řádu ústní jednání komise, ke kterému písemně přizve nejméně s pětidenním předstihem všechny účastníky řízení a požádá je, aby při ústním jednání uplatnili své připomínky a náměty.

Jednání komise má přispět především k řádnému zjištění skutečného stavu věci, ze kterého pak má vycházet rozhodnutí ve věci samé. Nedostaví-li se účastník řízení k jednání komise, není to na překážku rozhodnutí o rozkladu.

Předseda komise zahájí jednání komise a poučí účastníky o jejich právech a povinnostech a umožní jim objasnit skutečnosti, o nichž se domnívají, že mají pro rozhodnutí o rozkladu význam. Členové komise v případě potřeby využijí přítomnosti účastníků řízení k bližšímu objasnění skutečností rozhodných pro posouzení věci.

2.12.15.3 Protokol o jednání komise

O jednání komise se sepíše protokol.

O jednání komise za přítomnosti účastníků se sepíše protokol, splňující náležitosti stanovené § 18 správního řádu. V protokolu o ústním jednání komise je tedy třeba uvést zejména den, místo a čas jednání komise, označení úkonů, které jsou předmětem zápisu, identifikační údaje přítomných osob, osoby, které se jednání zúčastnily, údaje o ověření totožnosti přítomných účastníků řízení a jejich zástupců a předmět řízení. Dále je třeba v protokolu popsat průběh řízení.

Protokol se diktuje hlasitě, aby diktované znění přítomní slyšeli.

Protokol podepisují po přečtení všechny osoby, které se jednání komise zúčastnily. Odepření podpisu, důvody tohoto odepření a námítky proti obsahu protokolu se v něm zaznamenají.

Po skončení jednání komise se protokol založí do spisu.

2.12.15.4 Hlasování komise

Komise hlasuje bez přítomnosti účastníků řízení. Jednotliví členové komise posoudí návrh rozhodnutí o rozkladu a zdůrazní i podstatné skutečnosti a stanoviska, které vyplynuly z průběhu jednání komise, popřípadě skutečnosti, které při jednání komise uplatnili účastníci řízení. Stanovisko k rozkladu uvede komise po hlasování všech zúčastněných členů komise v protokolu o hlasování.

2.12.15.5 Protokol o hlasování komise

V protokolu o hlasování komise se kromě obecných náležitostí uvede:

- výrok rozhodnutí;
- výsledek hlasování;
- mínění odlišné od názoru většiny členů komise, a to v celém znění se stručným odůvodněním.

Protokol o hlasování komise je neveřejný, seznámit se s ním může pouze předseda Úřadu. Protokol podepsaný všemi členy komise se zalepí do obálky, která se označí nadpisem „Protokol o hlasování“ a založí se do spisu.

2.12.16 Záznam do databází SyPP

Referent komise zaznamená do databáze složení komise a protokoly o jednání a hlasování.

2.12.17 Předložení spisu předsedovi Úřadu

Předseda komise návrh rozhodnutí prostřednictvím Kanceláře Úřadu předloží předsedovi Úřadu.

3. Odvolání proti výzvě k zaplacení správního poplatku

V rámci řízení o odvolání postupuje samostatné oddělení rozkladů podle ustanovení daňového řádu, zejména dle hlavy VII., dílu 1 a 2, která v ustanovení § 108–124 upravuje řádné opravné prostředky.

Použití správního řádu je v tomto řízení podle ustanovení § 262 daňového řádu vyloučeno.

Proti rozhodnutí vydanému Úřadem v prvním stupni řízení, které má formu výzvy k zaplacení správního poplatku, učiněnému podle ustanovení § 5 odst. 2 zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích (dále výzva), může účastník řízení podat odvolání, pokud se tohoto svého práva nevzdal. Odvolání je řádným opravným prostředkem.

3.1 Lhůta k podání odvolání

Lhůta k podání odvolání činí 15 dnů ode dne, který následuje po doručení výzvy. Jelikož se jedná o lhůtu procesní, k jejímu zachování postačí, bude-li posledního dne lhůty podána poštovní zásilka obsahující odvolání nebo odvolání podáno v podatelně Úřadu, přičemž běh lhůty, popř. prominutí jejího zmeškání je uvedeno v ustanovení § 37 daňového řádu.

3.2 Odkladný účinek odvolání

Odvolání nemá podle ustanovení § 109 odst. 5 daňového řádu odkladný účinek.

3.3 Forma odvolání

Formu podání upravuje daňový řád v § 71, odvolání tedy lze učinit písemně, ústně do protokolu nebo datovou zprávou.

3.4 Náležitosti odvolání

Je nutné, aby z odvolání bylo zřejmé, kdo je podává, proti které výzvě směřuje, v čem je spatřován rozpor s právními předpisy či skutkový stavem nebo jiné důvody osvědčující nesprávnost nebo nezákonnost napadené výzvy, popř. důkazní prostředky. Dále má být v odvolání uvedeno, čeho se odvolatel domáhá, tj. jaké jsou navrhované změny či zda požaduje zrušení výzvy.

Odvolání není přípustné, směřuje-li pouze proti odůvodnění výzvy.

Jestliže odvolání neobsahuje předepsané náležitosti, pak zaměstnanec Úřadu v oddělení, které napadenou výzvu vydalo, vyzve odvolatele s poučením, v jakém směru je nutné podání doplnit, a stanoví pro to přiměřenou lhůtu, která nesmí být kratší 15 dnů.

3.5 Zpětvzetí odvolání

Vezme-li odvolatel odvolání zpět, nemůže podat v téže věci odvolání nové, i když dosud odvolací lhůta neuplynula. Forma zpětvzetí odvolání je shodná s formou vyžadovanou pro jeho podání.

3.6 Rozhodnutí o odvolání orgánem prvního stupně řízení

Vedoucí útvaru, ve kterém byla napadená výzva vydána, rozhodne o odvolání sám, pokud mu v plném rozsahu vyhoví. Proti takovému rozhodnutí již nelze podat opravný prostředek.

Orgán prvního stupně řízení může rozhodnout o odvolání i v případě, že mu vyhoví pouze částečně. Rozhodnutí o odvolání je v tomto případě třeba odůvodnit. Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 30 dnů od jeho doručení rozklad, který nemá odkladný účinek (§ 109 odst. 5 daňového řádu).

Orgán prvního stupně řízení odvolání zamítne, jestliže je nepřípustné, je-li podáno osobou nepříslušnou či

po stanovené lhůtě. Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 30 dnů od jeho doručení rozklad, který nemá odkladný účinek (§ 109 odst. 5 daňového řádu).

3.7 Rozhodování odvolacího orgánu

Pokud příslušný vedoucí útvaru o odvolání podaném proti výzvě sám nerozhodne, postoupí odvolání spolu s výsledky doplněného řízení, s úplným spisovým materiálem a s předkládací zprávou Kanceláři Úřadu, která po jmenování komise předsedou Úřadu předá spis samostatnému oddělení rozkladů.

Odvolací orgán přezkoumá soulad napadené výzvy a řízení, které jejím vydání předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadené výzvy přezkoumá jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. Vyjdou-li při přezkoumávání najevo skutečnosti odvolatelem sice neuplatněné, ale mající podstatný vliv na výrok rozhodnutí, lze k nim rovněž při rozhodování přihlídnout. Odvolací orgán může v rámci řízení o odvolání výsledky dosavadního řízení doplňovat, popřípadě odstraňovat jeho vady. Toto doplnění nebo odstranění vad může uložit orgánu prvního stupně. Zjistí-li odvolací orgán, že jsou splněny podmínky k tomu, aby orgán prvního stupně řízení sám ve věci rozhodl, může vrátit věc k rozhodnutí s odůvodněním a pokyny pro další řízení.

Odvolací orgán není vázán návrhy odvolatele a může změnit odvoláním napadenou výzvu i v neprospěch odvolatele.

Odvolací orgán v odůvodněných případech napadenou výzvu změní nebo zruší, jinak odvolání zamítne.

3.8 Forma rozhodnutí o odvolání

Rozhodnutí o odvolání obsahuje odůvodnění, pokud se v něm nevyhovuje odvolání v plném rozsahu.

V odůvodnění se referent komise vypořádá se všemi důvody v odvolání uvedenými. Rozhodnutí obsahuje poučení o tom, že je konečné a nelze proti němu podat rozklad.

4. Přezkumné řízení

Přezkumné řízení je upraveno v ustanovení § 94–99 správního řádu.

Přezkumné řízení je institutem umožňujícím Úřadu zrušit nebo změnit rozhodnutí v právní moci (takto přezkoumat lze i rozhodnutí vydané v řízení obnoveném), která byla vydána v rozporu se zákonem (právním předpisem). Jde tedy o prostředek k nápravě právních omylů.

Není však nástrojem, který by Úřadu umožňoval nápravu věcně nesprávných (neúčelných, ne hospodárných aj.) pravomocných rozhodnutí, pokud by neodporovala právním předpisům.

4.1 Výjimky

Z přezkumného řízení jsou vyloučena rozhodnutí již vydaná v přezkumném řízení dle § 97 správního řádu. Stejně tak nelze přezkoumávat nové rozhodnutí odvolacího orgánu vydané při novém projednání dle ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu.

4.2 Lhůta

Usnesení o zahájení přezkumného řízení lze vydat nejdéle do 2 měsíců ode dne, kdy se Úřad dozvěděl o skutečnostech odůvodňujících zahájení přezkumného řízení, nejdéle však do jednoho roku od právní moci přezkoumávaného rozhodnutí. Vlastní rozhodnutí ve věci však může Úřad vydat maximálně do 15 měsíců od právní moci přezkoumávaného rozhodnutí.

4.3 Zahájení řízení

Přezkumné řízení se zahajuje výlučně na základě zásady ofiiciality (z moci úřední). Řízení zpravidla skončí vydáním prvoinstančního rozhodnutí, jímž se přezkoumávané rozhodnutí zruší nebo změní. Účastník řízení může přesto dát podnět k provedení přezkumného řízení, který však není návrhem na zahájení řízení.

4.4 Příslušnost k přezkoumání

Pravomocné rozhodnutí vydané Úřadem jako ústředním orgánem státní správy přezkoumá předseda Úřadu na základě návrhu jím ustavené zvláštní komise.

Přezkoumání rozhodnutí orgánem prvního stupně řízení v rámci autoremedury je možné pouze za současného splnění těchto podmínek:

- i. došel podnět od účastníka řízení;
- ii. podnětu účastníka řízení bude vyhověno v plném rozsahu;
- iii. rozhodnutím nemůže být způsobena újma jinému účastníku řízení nebo s tím ostatní účastníci řízení souhlasí.

Účastníky přezkumného řízení jsou účastníci původního řízení, v němž bylo vydáno přezkoumávané rozhodnutí, jichž se přezkumné řízení týká, nebo jejich právní nástupci.

4.5 Průběh přezkumného řízení

Jestliže po prošetření došlého podnětu Úřad neshledá důvody k zahájení přezkumného řízení, oznámí tuto skutečnost příslušný referent podateli ve lhůtě 30 dnů s uvedením důvodů.

V případě, že lze na základě podnětu důvodně pochybovat, že napadené rozhodnutí je v souladu s právními předpisy, je předsedou Úřadu zahájeno přezkumné řízení, a to formou vydání usnesení.

Jestliže je po zahájení přezkumného řízení zjištěno, že právní předpis nebyl porušen, je řízení zastaveno usnesením dle ustanovení § 97 správního řádu. Toto usnesení se jen poznamená do spisu, čímž zároveň ve smyslu ustanovení § 76 odst. 3 nabývá právní moci, a účastník se tedy proti němu nemůže odvolat. Účastník je poté o takovém usnesení o zahájení přezkumného řízení vhodným způsobem vyrozuměn.

V přezkumném řízení, v němž je přezkoumáváno rozhodnutí odvolacího orgánu, lze přezkoumat i rozhodnutí vydané orgánem prvního stupně řízení.

Samostatně lze v přezkumném řízení přezkoumávat usnesení o odložení věci dle ustanovení § 43 a usnesení o zastavení řízení dle ustanovení § 66 správního řádu. Ostatní usnesení je možno přezkoumávat až spolu s rozhodnutím ve věci, popřípadě s jiným předcházejícím rozhodnutím, ale pouze za předpokladu, může-li toto přezkoumání mít význam pro soulad rozhodnutí ve věci nebo jiného rozhodnutí s právními předpisy anebo pro náhradu škody.

Při přezkoumávání rozhodnutí se vychází z právního stavu a skutkových okolností v době vydání rozhodnutí. Nemůže se proto zrušit nebo změnit rozhodnutí, jestliže se po jeho vydání dodatečně změnil rozhodující skutkové okolnosti, z nichž původní rozhodnutí vycházelo. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad přezkoumávaného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží. Při vlastním přezkoumávání si příslušný referent podle potřeby zajistí vyjádření účastníků a orgánu, který přezkoumávané řízení prováděl.

Rozhodnutí se zruší nebo změní, bylo-li vydáno v rozporu s právním předpisem, případně se po zrušení tohoto rozhodnutí může věc vrátit orgánu prvního stupně řízení, který je potom vázán právním názorem orgánu, který provádí přezkumné řízení. Dbá se přitom na to, aby práva nabytá v dobré víře byla co nejméně dotčena.

4.6 Zkrácené přezkumné řízení

Zkrácené přezkumné řízení je možno provést ve smyslu ustanovení § 98 správního řádu za splnění těchto podmínek:

- iv. porušení právního předpisu je zjevné ze spisového materiálu;
- v. jsou splněny ostatní podmínky pro přezkumné řízení;
- vi. není zapotřebí vysvětlení účastníků.

Dokazování se v případě zkráceného přezkumného řízení neprovádí. Prvním úkonem přezkumného orgánu je v tomto případě vydání rozhodnutí dle § 97 odst. 3 správního řádu

4.7 Účinky rozhodnutí v přezkumném řízení

S ohledem na okolnosti případu a povahu přezkoumávaného řízení se stanoví, zda účinky rozhodnutí v přezkumném řízení nastanou zpětně od právní moci přezkoumávaného rozhodnutí (tj. *ex tunc*), nebo od právní moci rozhodnutí v přezkumném řízení (tj. *ex nunc*).

5. Obnova řízení

Obnova řízení je upravena v ustanovení § 100 a § 102 správního řádu. Na obnovu řízení se obdobně použijí ustanovení § 94 odst. 4 a 5 správního řádu. Jde o způsob přezkoumání pravomocného rozhodnutí Úřadu vydaného v prvním či druhém stupni řízení. Účelem obnovy řízení je náprava rozhodnutí, která vycházela z chybně zjištěného stavu věci.

Obnova řízení sestává ze dvou stádií. V prvním se na základě žádosti či *ex offo* rozhoduje o tom, zda se obnova řízení povolí, popřípadě zda se zamítá žádost o obnovu řízení. Druhé stadium tvoří nové řízení následující poté, co bylo pravomocně rozhodnuto o obnově řízení.

5.1 Důvody obnovy řízení

Správní řád obsahuje v ustanovení § 100 odst. 1 taxativní výčet důvodů pro obnovu řízení. Podle tohoto ustanovení se řízení obnoví, jestliže vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno, a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.

K výše uvedenému taxativnímu výčtu důvodů pro obnovu řízení je nutno přiřadit ještě důvod obsažený v ustanovení § 100 odst. 4 správního řádu. Podle tohoto ustanovení o obnově řízení rozhodne Úřad z moci úřední též v případě, že rozhodnutí bylo dosaženo trestným činem.

5.1.1 Příslušnost k řízení

Rozhodnutí o obnově řízení vydává orgán, který ve věci rozhodoval v posledním stupni. Pokud v posledním stupni rozhodoval odvolací orgán, jmenuje předseda Úřadu odbornou komisi, která připraví návrh rozhodnutí.

5.1.2 Žádost o obnovu řízení

Řízení o obnově řízení lze zahájit dvěma způsoby. Prvním je podání žádosti o obnovu řízení. Správní řád pro podání žádosti stanovuje subjektivní a objektivní lhůtu. Subjektivní lhůta činí tři měsíce ode dne, kdy se o důvodu obnovy řízení účastník dozvěděl, a objektivní lhůta činí tři roky ode dne právní moci rozhodnutí.

Pokud účastník řízení mohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení, nemůže se dovolávat obnovy řízení.

Při splnění zákonných podmínek má účastník, který podal žádost, na zahájení obnovy řízení právní nárok a obnova řízení se v takovém případě zahajuje na základě zásady dispoziční. Z tohoto důvodu je okamžikem, kdy žádost došla Úřadu, zahájeno řízení o obnově a je nutné o ní vydat rozhodnutí.

Pokud původní řízení bylo sporným řízením, je nutné žádost o obnovu řízení zaslat druhému účastníku řízení k vyjádření.

5.1.3 Zahájení řízení *ex offo*

Druhým způsobem zahájení obnovy řízení je zahájení z moci úřední. Úřad o obnově rozhodne, pokud je dán některý ze zákonných důvodů (viz bod 5.1) a zároveň jestliže je na novém řízení veřejný zájem. Správní řád stanovuje pro rozhodnutí lhůtu tří let od právní moci rozhodnutí, přičemž rozhodnutí o obnově je nutné vydat do konce této lhůty a nepostačuje pouhé zahájení řízení.

V případě, že rozhodnutí bylo dosaženo trestným činem, lze řízení zahájit pouze z moci úřední. Případnou žádost uvádějící tento důvod pro obnovu řízení je nutno posoudit v souladu s ustanovením § 42

správního řádu. Tříletá lhůta v tomto případě začne běžet dnem následujícím po dni nabytí právní moci rozsudku.

5.1.4 Ochrana ostatních účastníků řízení

Pokud po zahájení obnovy řízení Úřad dojde k závěru, že ačkoliv rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právním předpisem, byla by újma, která by jeho zrušením nebo změnou vznikla některému účastníkovi, který nabyl práva z rozhodnutí v dobré víře, v zjevném nepoměru k újmě, která vznikla jinému účastníkovi nebo veřejnému zájmu, řízení zastaví. Při rozhodování v obnoveném řízení je Úřad povinen šetřit práva nabytá v dobré víře.

5.1.5 Účinky rozhodnutí o obnově řízení a jeho oznámení

Účinkem rozhodnutí, jímž bylo řízení obnoveno, je zahájení nového řízení. Rozhodnutí, jímž se zamítá žádost o obnovu řízení, se oznamuje pouze žadateli, který může proti němu podat rozklad. Pokud byla žádost o obnovu řízení zaslána druhému účastníkovi původního řízení k vyjádření, pošle se mu zamítavé rozhodnutí pouze na vědomí. Rozhodnutí o obnově řízení se oznamuje všem účastníkům řízení, kteří proti němu mohou podat rozklad. Pokud rozhodnutí o obnově řízení vydává odvolací orgán, rozklad nelze podat.

5.2 Nové řízení

5.2.1 Příslušnost k řízení

Po rozhodnutí o obnově řízení následuje nové řízení. K tomuto novému řízení je příslušný orgán, který byl příslušný k původnímu řízení v prvním stupni. Z tohoto vyplývá, že pokud rozhodne o obnově řízení odvolací orgán, k novému řízení je příslušný orgán prvního stupně řízení. Odvolací orgán je příslušný pouze tehdy, jestliže řízení bylo obnoveno z důvodů, jež se týkaly výlučně řízení před ním.

5.2.2 Průběh nového řízení

Otázka, kdo je účastníkem řízení, se v novém řízení posuzuje podle právního stavu a skutkových okolností v době nového řízení.

V novém řízení může správní orgán využít podkladů původního rozhodnutí včetně podkladů rozhodnutí o odvolání, nevylučuje-li to důvod nového řízení. Právní názor odvolacího orgánu je pro správní orgán provádějící nové řízení závazný, pokud se tento právní názor vlivem změny právního stavu nebo skutkových okolností nestal bezpředmětným.

V novém řízení správní orgán šetří práva nabytá v dobré víře.

Není-li v ustanovení § 102 odst. 1 až 7 správního řádu stanoveno jinak, postupuje se v novém řízení podle ustanovení platných pro řízení v prvním stupni.

5.2.3 Účinky nového rozhodnutí

Novým rozhodnutím se původní rozhodnutí ruší. O tomto následku je nutné poučit účastníky v písemném vyhotovení rozhodnutí. Účinky nového rozhodnutí mohou nastat zpětně od právní moci přezkoumávaného rozhodnutí nebo od právní moci nového rozhodnutí. Od kdy nastávají účinky nového rozhodnutí, se určí v souladu s pravidly zakotvenými v ustanovení § 99 správního řádu.

6. Nové rozhodnutí dle ustanovení § 101 správního řádu

6.1 Důvody nového rozhodnutí

Provést nové řízení a vydat nové rozhodnutí ve věci lze tehdy, jestliže:

- je to nezbytné při postupu podle § 41 odst. 6 věty druhé,
- novým rozhodnutím bude vyhověno žádosti, která byla pravomocně zamítnuta,
- nové rozhodnutí z vážných důvodů dodatečně stanoví nebo změní dobu platnosti nebo účinnosti rozhodnutí anebo lhůtu ke splnění povinnosti nebo dodatečně povolí plnění ve splátkách, popřípadě po částech; zkrácení doby platnosti nebo účinnosti rozhodnutí anebo lhůty ke splnění povinnosti je možné pouze tehdy, stanoví-li tuto možnost zákon,
- rozhodnutí ve věci bylo zrušeno jiným orgánem veřejné moci podle zvláštního zákona, nebo tak stanoví zvláštní zákon.

6.2 Příslušnost k řízení

K novému řízení je příslušný orgán, který byl příslušný k původnímu řízení v prvním stupni. Odvolací orgán je příslušný pouze tehdy, jestliže řízení bylo obnoveno z důvodů, jež se týkaly výlučně řízení před ním.

6.3 Zahájení na základě žádosti a zahájení z moci úřední

Nové řízení je možné zahájit buď na základě žádosti účastníka, nebo z moci úřední, přičemž nové řízení lze na žádost zahájit i v případě, že původní řízení bylo zahájeno z moci úřední, a naopak. Žádost může podat kterýkoli z účastníků původního řízení nebo jeho právní nástupce za předpokladu, že je původním rozhodnutím přímo dotčen.

6.4 Průběh nového řízení

Otázka, kdo je účastníkem řízení, se v novém řízení posuzuje podle právního stavu a skutkových okolností v době nového řízení.

Pokud žádost účastníka neodůvodňuje zahájení nového řízení, rozhodne Úřad usnesením o tom, že se řízení zastaví. Usnesení se oznamuje pouze žadateli a těm osobám, vůči nimž již Úřad učinil úkon.

V novém řízení může Úřad využít podkladů původního rozhodnutí včetně podkladů rozhodnutí o odvolání, nevylučuje-li to důvod nového řízení. Právní názor odvolacího správního orgánu je pro správní orgán provádějící nové řízení závazný, pokud se tento právní názor vlivem změny právního stavu nebo skutkových okolností nestal bezpředmětným.

V novém řízení Úřad šetří práva nabytá v dobré víře.

Není-li stanoveno jinak, postupuje se v novém řízení podle ustanovení platných pro řízení v prvním stupni.

6.5 Účinky nového rozhodnutí

Novým rozhodnutím vydaným podle § 101 písm. a) správního řádu se původní rozhodnutí ruší, přičemž o tomto následku musejí být účastníci poučeni v písemném vyhotovení rozhodnutí. Účinky nového rozhodnutí mohou v tomto případě nastat zpětně od právní moci přezkoumávaného rozhodnutí (tj. *ex tunc*) nebo od právní moci nového rozhodnutí (tj. *ex nunc*). Od kdy nastávají účinky nového rozhodnutí, se určí v souladu s pravidly zakotvenými v ustanovení § 99 správního řádu.

V ostatních případech nové rozhodnutí brání vykonatelnosti nebo jiným právním účinkům původního rozhodnutí. Nejsou-li účinky nového rozhodnutí zřejmé z jeho obsahu, Úřad určí vliv na vykonatelnost nebo jiné právní účinky původního rozhodnutí.

7. Nicotnost rozhodnutí

Nicotné je rozhodnutí, k jehož vydání nebyl správní orgán vůbec věcně příslušný; to neplatí, pokud je vydal správní orgán nadřízený věcně příslušnému správnímu orgánu. Nicotnost z tohoto důvodu zjišťuje a rozhodnutím prohlašuje správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který nicotné rozhodnutí vydal.

Nicotnost se zjišťuje a prohlašuje z moci úřední, a to kdykoliv. Účastníci řízení, v němž bylo rozhodnutí vydáno, a dále ti, kdož jsou uvedeni v písemném vyhotovení tohoto rozhodnutí, jakož i právní nástupci všech těchto osob, pokud by byli rozhodnutím vázáni, mohou dát podnět k prohlášení nicotnosti; jestliže správní orgán neshledá důvody k zahájení řízení o prohlášení nicotnosti, sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodů do 30 dnů podateli.

Proti rozhodnutí, jímž správní orgán prohlásil nicotnost, nelze podat odvolání.

Jestliže správní orgán dojde k závěru, že jiný správní orgán učinil úkon, který je nicotným rozhodnutím, dá podnět správnímu orgánu příslušnému k prohlášení nicotnosti.
